

1. Tri prijateljice iz tri različita grada upoznale su se u prvom razredu srednje škole. Nakon završetka škole udaljile su se jer su se Iva i Sara vratile u svoje gradove. Sara je iz Osijeka , Iva iz Splita, a Lucija iz Zagreba. Jednog su se dana ponovno srele dok su šetale po Zagrebu te su odlučile popiti kavu i popričati .

Lucija: Hej curkee!

Sara: Oo bok djevojke. Kako ste mi?

Iva: Ae lipe moje , drago mi je ča vas vidin.

Lucija: Čovječe kaj ima kod vas , ono, nismo se vidjele sto godina?

Iva: A evo malo razledan po Zagrebu , trošin šolde, a kod vas lipe moje?

Sara: A eto došla sam malo kod dečka .

Iva: Ča, imaš momka!?

Lucija: Kaj fakat imaš nekog u Zagrebu, a da ja to ne znam?

Sara: Pa eto , što ću , tako je kako je

Iva: Pa ja ne mogu virovat, ma e koji je to pegulan?

Sara: Iva, znaš da ne znam te tvoje riječi

Lucija: Kaj je to pegulan?

Iva : Ma kako bi vi to tu rekli , nesretnik

Lucija: Ma čim je purger mora da je neki dobar , kaj ne?

Sara: Ma je je , baš sam se usrećila

Iva: A neka lipo je to , nek vam je sa srićom

Lucija: A kaj je s tobom Iva , kaj si to dobrog zela u šopingu?

Iva: Ma e ne pitaj me ništa, kupila sam dvoje bragešte aš ničeg nije bilo

Sara: A lijepo , drago mi je što sam vas vidjela, legice moje

Lucija: I meni nadam se da bute mi opet svratile u Zagreb

Iva: Dolazin opet u auguštu, moramo opet sist i čakulat

Sara: Ništa curke vrijeme je da krenem da me dečko ne čeka dugo , sutra idem nazad za Osijek

Iva: Ae i meni je vrime da pođem ča

Lucija: Javite mi kad bute u Zagrebu

Sara: Naravno, vidimo se !

Iva : Ae adio prije moje!

Lucija: Čao curke!

(Iva Mikić)

2. Tri jako dobre prijateljice iz tri različita grada upoznaju se u prvom razredu srednje škole. Nakon četverogodišnjeg školovanja svoju komunikaciju i druženja prekidaju, zbog vlastitih različitih interesa te povratkom u rodne gradove iz kojih dolaze. Lucija je iz Zagreba, Iva iz Splita, a Sara iz Osijeka. Jednoga dana po dogovoru nalaze se u Osijeku, te odlučuju popiti kavu i porazgovarati.

Iva: Ajme ma vidin li ja dobro, jesu li ovo moje seje?

Sara: Legice drage pa nisam vas od srednje vidjela.

Lucija: Budemo si popile koju kavu zajedno, ipak se ne viđamo svaki dan.

Sara: Naravno, možemo tu niz Dravu pjehe pa u Tvrđu ima jedan odličan snack i caffè bar.

Iva: A ča vam je lipo ovdí u vašen Osijeku, a i vrime je.

Sara: Unazad nekoliko dana je baš sunčano, bez cvika van ne idem evo ovdije se nalazi taj snack i caffè bar.

Lucija: Možemo li sjesti za onaj zadnji astal, ima li tu afinger?

Iva: A reci mi molin te šta ti je to afinger, ne razumin te tvoje riči.

Sara: Iva to ti je vješalica ono na što odlažeš jaknu i stvari, imaš Luce vješalicu kod stola iza nas.

Lucija: Kaj ima kod vas, jeste li se naspavale od škole i ranih buđenja.

Iva: Ča da ti kažen svako jutro trčim do mura i nazad uživam to me, a i profesija mi je takva. Rana buđenja su mi navika.

Sara: Ja ipak spavam ujutro malo duže, kada smo išle u gimbu ko bi se svako jutro naspavo. Što će te popiti ako želite možemo i pojesti, čevosi su odlični ovdje.

Lucija: Ak bumo već jele bez jedne pileće sćuće ručak ne bu prošo.

Sara: Ne znam imaju li u ponudi te tvoje sćuće, ali pitat ćemo.

Iva: Ja ti ne buden jila držin liniju, ali popit ću neki zdravi sok od cijedene arančate to dolazi u obzir.

Sara: Što god želite izvolite, svi sokovi su ti po cener jedino su vina i kave po cener i još nešto.

Lucija: Samo da ne bu boha u sćući, jednom sam bil u nekom restoranu u Zagrebu naručil sam si ono kaj bi slavonski rekli prava, pileća, domaća sćuća e al ono u njoj boha zgadil mi se sve.

Iva: No ča san ti već rekla da ne razumin tvoje riči ča ti je ta tvoja sćuća koju stalno pominješ?

Lucija: A kak vi to velite ono... juha

Iva: Ča mi ne kaže tako odmah, pazi samo umjesto tvoje bohe da ne bi iz pijata virija neki peteh, što mislite o šetnji u jadinu nakon jila i pića?

Sara: Ja sam za šetnju ako misliš na šetnju u parku.

Iva: Da, da.

Sara: Danas sam mislila ići na novu zurku, neće te vjerovati sada pranje i šišanje kose dođe stomber, nekada je bilo pedestak kuna.

Lucija: Bum ti rekel nešto u Zgarebu su ti svakak skupa šišanja ni kod nas ti nikaj jeftinije nije.

Sara: Vjerujem sada ovaj porast inflacije je nevjerojatno visok.

Iva: Ako ste pojile i popile ćemo u šetnju.

Lucija: Bome vam je dobra ta slavonska šćuća ko bi rekel ni buha i peteh u njoj.

Sara: Naravno platim pa idemo možemo do parka kralja Držislava mislim da nam je on najbliži ovjde.

Lucija: Bumo se jednom našle u Zagrebu tad vas ja budem provela u avanturu Strossmayerovo šetalište je nezaobilazno.

Iva: Ajde cure ča toliko čakulate puten ćete.

Sara: Evo, evo ustajemo idemo.

Iva: Očeš ti nas odvesti i do onog šoping centra ka ča ti je Mall of Split ja bi ti na neki pir trebala iduću vikend, da si kupin nešto novo.

Sara: Može, ali onamo ćemo ipak autom za pjehe je dosta dugo.

Lucija: Kaj nemate ovdje neki tramvaj do portanove?

Sara: Imaš tresku no, što ćeš plaćati auto mi je u blizini.

Iva: A da mi odemo prije u tu Portanovu da se ne zadržavamo ovdí u jardinu možemo to i kasnije a ko van nije problem.

Sara: Možemo naravno.

Lucija: Pa kaj ti reče da ti taj auto bu blizu?

Sara: Pa šta da ja radim kad je bila gužvara.

Iva: Dajte curke ča se svađate!

Sara: Evo stigle smo! Idemo sad u šoping.

Lucija: E bu vam pričal, čeara sam videl jednu lipu alinu.

Iva: Ča ti je sad alina?, u životu svom čul tu rić nisan.

Sara: Da da i ja sam, onu lijepi crn extraa je. Iva to ti je haljina....

Iva: Ahaa, ćemo pogledit pa mogu i kupit.

Lucija: Videl tebe kako imaš lijepu lijniju mislim da bi tebi bolje i stajal.

Sara: Slažem se s tobom hehe

Iva: Ča ste mene našle zezat hote brže!

Sara: Istinu govorimo....

Lucija: Bome se odužil ovaj naš šoping.

Iva: A ča stalno kukaš koda imaš dicu doma pa žuriš.

(Lucija Jonaš)

3. Prijatelji Luka, Šime i Marko dugo se nisu vidjeli uživo zato što Luka živi u Osijeku, Šime u Splitu, a Marko u Zagrebu. Jednoga dana Šime i Marko su odlučili ostati kod Luke u Osijeku i pogledati utakmicu.

Luka: Bok lege, dugo se nismo vidjeli!

Marko: Bok! Kaj ima novog kod vas?

Šime: Hej! A ča bi bilo? Svaki dan upadan u nove gabule.

Luka: Pa da nisi toliki diklič, ne bi to se to događalo!

Marko: A pusti ga, znaš da je oduvijek takav bedak! Nego, reci ti meni kaj tu ima za cugu?

Luka: Imaš pivo i gemišť za cemer.

Šime: A ča ima za jesti?

Luka: Ima slamboš, a ako ti se jede slano ima i čevosa.

Marko: E, zaboravio sam geltašn! Bum mi htio caltati jedan gemišť?

Luka: Imaš sreće što sam ponio stomber!

Šime: Ajmo mi sjesti, počinje fuzbal! Eno sudac će fišćat.

Marko: Kaj ona dvojica sa strane delaju? Onaj će ga žvajznuti!

Šime: Još ćemo i barufu gledati umjesto tekme! Izgleda da su Osječani baš beštije!

Luka: Ajde šuti, levatu jedan! Idemo sad zapravo gledati nogoš, ne zanima me tuča.

(Dragana Simić)